

Olv.: Iz 53,10-11 Zsid 4,14-16 – Mk 10,35-45
 Zebedeus fiai

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek! Azt hiszem, hogy ennél többet, ennél fontosabbat nem is kérhetünk Istentől, mint ami kifejeződött ebben az énekben, hogy kegyes szemmel nézzon ránk az Isten. A kegyes tekintet azt jelenti, hogy jó indulattal! Lehet, hogy az ember néha beképzeltségében, kivagyiságában úgy gondolja, hogy erre neki nincs szüksége, talán még a másik ember jóindulatára sem. Pedig életünkben rendkívül fontos a másik ember jóindulata! Kérjük Isten jóindulatát annak a családnak a részére, akikért ezt a szentmiseáldozatot bemutatjuk. Kérjük mindannyian a magunk számára is, mert eléggé bezárkóztunk magunkba!

***Vajon van-e kiút magunkból?
 Nem kis kérdés!***

Szentbeszéd

***Keressük a kiutat!
 Keressük a kiutat a válságból!***

Kedves Testvérek! Sokféle válság van a világban és az emberek általában mindent meg is tesznek azért, hogy ezeket kiküszöböljék, a problémákat megoldják, mert nagyon nehéz válságok közepette élni! Abban mindannyian egyetérthetünk, hogy mindig válságok közepette élünk! Valami probléma mindig van, ami megoldásra vár! Naivság lenne arra gondolni, hogy az ember minden problémát meg tud szüntetni! Viszont az igazi válság gyökerében érinti életünket, egészen más, mint amivel a világ általában foglalkozik, amiket az emberek válságnak mondanak. Az igazi válságról az emberek mintha nem is akarnának beszélni, ami minden problémának a gyökere! Pedig a kérdés itt dől el!

***A válság az a kelepce, vagy az a börtön,
 amit az ember saját magának készít!***

Az ember jó erős lakatot is tesz erre a cellára!
 A kérdés csak az, hogy van-e kiút?
Van-e kiút innen, ebből a helyzetből?

Mi ez a válság?

A válság az, amikor az ember úgy gondolja,
 hogy csak az a fontos, ami neki fontos!
 Végeredményben ez a bűn!

***Az ember akkor követ el bűnt, amikor csak magára gondol!
 Ezzel a gondolkodásunkkal készítjük el a magunk börtönét!
 A döbbenetes az, amikor Isten üdvösséget kínál az embernek,
 akkor elkezdünk értetlenkedni, kifogásaink vannak!***

Jakab és János kérése Jézustól

Két tanítvány Jakab és János odamennek Jézushoz és azt kérik: egyikünk jobboldon, másikunk baloldon kapjon helyet a te dicsőségedben. Ez a kérés jelzi az ember e világi gondolkodását. Nem azt mondom, hogy ítéljük el az ember karriervágyát, törjük le törekvéseit. A hatalom is nagy áldás lehet, ha az ember jóra használja a lehetőséget!

Nem az a baj önmagában,
 hogyan az embernek ilyen vágyai, törekvései vannak!
A baj az, amikor ebbe a világba
 nem engedjük be az Istent!

***Amikor úgy gondoljuk, hogy ez a mi világunk
 és ebbe ne szóljon bele senki!
 Isten se!***

Európa önző világa

Azt hiszem, Európa mai problémája egészen sajátosan valahol éppen itt gyökerezik. Európa detronizálta az Istent! Az ember ült fel a trónra és épít egy emberi világot, amelybe Isten se szóljon bele! A kérdés az, hogy az ember megelégszik-e ilyen e világi világgal, amelyben az ember egyéni érdeke, java, törekvése dominál! Ebben az esetben vége mindennek! Mi mindannyian - akik ebben az Európában élünk, - oly mértékben taszítottuk tőlünk távolra az igazi értékeket, amely értékek nélkül nem lehet együtt élni! Az európai emberek olyan önzők, hogy még önmaguk megvédéséért sem hajlandók áldozatot hozni! Egymásért? Olyan már nincs is Európában, hogy a másik emberért áldozatot hozzunk! Amikor az ember valami nagy megnyilatkozást tapasztal, akkor is kiderül, hogy a mélyében ijesztő önzés honol.

***Önző világ! A görög filozófia azt mondta az önző világra,
 hogy ez idióta világ!
 Idióta világ az, ahol mindenki csak magára gondol!***

Jézust keserűen érintette a két apostol kérése

A két apostol odamegy Jézushoz és azt kérik, hogy jobboldon, meg baloldon ülhessünk a te dicsőségedben. Jézus már Jeruzsálem felé megy és arról beszél, hogy ott az emberfiának szenvednie kell, ott meghal, de ők még mindig Jézus politikai győzelméről ábrándoznak. Ők úgy gondolták, hogy a Jeruzsálembe érkezés Jézus e világi megdicsőülése lesz, átveszi a hatalmat és rendet teremt abban a világban, ahol az elnyomó hatalmak érvényesültek. Jézust ez a kérés biztosan nagyon keserűen érinthette! Három éve tanította őket az igazságra és itt tartanak, nulla ponton. Tanítható egyáltalán az ember? Hogy vagyunk?

Jézus türelmesen fogadja ennek a két tanítványnak a kérését!

Gondolkodtam azon is, vajon miért? Három megkülönböztetett személy volt a tanítványi közösségben: Péter, Jakab és János. A három közül a kettő megkülönböztetett: János és Jakab, akik odamennek Jézushoz.

Jézus talán azért is megértő velük,
 mert legalább annyi volt ebben a kettőben,
 hogy hittek abban, Jézus képes lesz megjeleníteni az ő dicsőségét.

Jézus más dicsőségre tanította őket!

A többi apostol ezen a kérésen megdöbben! Nem csoda, ilyen gondolatok bennük is megfogalmazódtak! Ilyenek vagyunk mi emberek, ilyen emberarcúak vagyunk, oly nagyon eltemetett az istenarcunk! Ady Endre verse: Egy istenarc van eltemetve bennem a ráarakódott világszenny alatt! Hol van az istenarcunk?

A kiút: az üdvösség útja

Van-e kiút ebből a börtönből, mert ez valóban kilátástalannak tűnik! Egy ilyen világ, ahol ezek a gondolatok, ezek a szempontok érvényesülnek, ugyan mit ígér?

***Jézus megmondja a kiutat!
A kiút Jézus maga!
A kiút ebből a börtönből az üdvösség útja!***

Amikor az üdvösséget halljuk, mindig erre gondoljunk, az az út, ami az ember életét szolgálja! Ne csapjuk be magunkat! Csak az az út szolgálja az életünket, amely kivezet ebből a börtönből, amely út

***kivezet a magunk önző világából
és elvezet a másik ember felé, a másik emberhez!***

Nincs más út!

Ez az egyetlen út, az üdvösség útja!
Isten egymásnak adott bennünket!
Egymásnak kell elajándékozni magunkat!
Különb en elvétettük az életünket!

Európa önzése ijesztő! Olyan önzők vagyunk, hogy már önmagunkat pusztítjuk! Nem születnek meg a gyerekek! Csak a gazdagsággal, a jóléttel törődünk és egyszer csak... Tehát lemondunk az isteni értékekről, lemondunk az emberi életünkről! Ezt a pusztuló birodalmak így mondták: hedonizmus. Ez nem az evangélium! Jézus itt világosan és egyértelműen tanít bennünket, van kiút! Az egyetlen út, Jézus útja, amit ő maga mutat!

***Aki nagy akar lenni, az legyen a másik szolgája!
Aki első akar lenni, az legyen mindenkinek a szolgája! – mondja Jézus!***

Ez is nagyon fontos, lényegtelennek tűnő megjegyzés! Általában a szolga valakit, egy valakit szolgál. Ez a szófordulat abból a világból való, amikor valakinek volt szolgája.

***Jézus azt mondja: nem egy valakinek,
mindenkinek a szolgája!
Ez az, ami értelmet ad az életünknek!
Aki idáig nem jut el, az tévelyeg!***

Tehát a válság bennünk van! Kinyithatjuk a börtönünk ajtaját! Kijöhetünk ebből a magunkba zárt világból és találkozhatunk egymással! Jézus a példa! Jézus ilyenkor mindig visszakérdez: tudtok-e inni abból a kehelyből, amelyből én iszom? Meg tudtok-e keresztkedni azzal a keresztséggel, amellyel Én keresztkedem meg? Igen! Tudjuk a kehely ókorban nemcsak az öröm kelyhe, hanem a keserűség kelyhe is. A keresztkelés alámerülést jelent és onnan a fölemelkedést! Vállaljátok? Igen, vállaljuk! Jézus azt mondja, ebben részetek lesz, de az élet teljességét nem mi határozzuk meg!

Ez külön-külön mindegyikünknek szóló üzenet

A kérdés az, hogy ezt komolyan gondoljuk-e? Ha kereszténynek tartjuk magunkat, akkor azon kell elgondolkodnunk, hogy a mi kereszténységünk, a mi Egyházunk milyen szerepet szán magának? Most nem azokról beszélek, akik soha nem jönnek be még a templomba se. Eljutottunk idáig is, hogy magukat esetleg kereszténynek tartó emberek úgy gondolják, hogy imádkozni már nem kell, templomba eljönni nem kell, közösséget vállalni egymással nem kell. Akkor ez mi? Mi ez?

El kell gondolkodni az Egyház vezetőinek a pápától, a püspökökön keresztül minden egyes emberig, aki magát kereszténynek tartja, hogy mit akar? Politikai, e világi hatalmi pozíciókat, e világi elismerést akar, vagy erkölcsi tekintélyt, erkölcsi nagyságot? Valami olyan tekintélyt kell szerezni, amely minden helyzetben, minden körülmények között kimondhatja az igazságot, mert van háttere annak a szónak!

Az Egyháznak, a kereszténységnek talán egy kontraszt társadalmat kellene megjelenítenie, amelyben a hatalom, az uralom mintha azok ellenében működne, akik azt gyakorolják. Valahol itt van a keresztény üzenet lényege!

Úgy hatalmat gyakorolni, úgy uralkodni, – idézőjelben –
 hogy szinte önmaga ellenére,
 a másik ember, a többi ember javára!
***Ez az Egyház, ez a kereszténység,
 az erkölcsi erő és tekintély!***

Jézus ezt az üzenetet hozza nekünk!

Ez a világ, amelyben élünk, önmaga börtönében sínylődik! Az uralom, a hatalom rabságában őrlődik és azt hiszi, hogy az embernek erre van szüksége. Az üzenet, amit Krisztus hozott: ***egymás szolgálata!*** Ezzel kapcsolatosan Ratzinger bíboros, a korábbi XVI. Benedek pápa is mondja: „Krisztus váltságul adja életét sokakért!” – ezt olvastuk ma is a Szentírásban! Ez döntő! Krisztus áldozatát igen sokszor félre értették még a keresztények is. A váltság a lütron a görögben azt jelenti: az az összeg, amit fizettek egy rabszolga kimentéséért, amit fizettek egy adósságsapdában vergődő emberért.

Jézus váltságul adta az életét, fizetett értünk!
Ez az áldozat
a mindvégig tartó, önfeláldozó, odaadó szeretet kifejezése!
Ez a váltság!

Ez nem olyan áldozat, amilyen áldozatokat bemutattak az emberek a pogány isteneknek. ***Nem!*** Ez a váltság! Egymást válthatjuk meg börtöneinkből, ha mindvégig odaadó, radikális és minden helyzetben megalkuvás nélküli szeretettel fogadjuk el egymást! Ez a váltságdíja az embernek! Mindegyikünk kezében ott van ez a lehetőség! Élhetünk így egymásért!

Ez az egyetlen út,
amely az emberarcú emberségünket
valamiképpen istenarcúvá formálja!
Vállaljuk!

+ A M E N +